

Гдѣи Бже нашъ, стажѣ ны: Гдѣи, развѣ тебе ѿногѣ не
вѣмы: ѿма твоѣ ѿменѣемъ. Мертвѣи же животѣ не ѿ-
мѣтъ видѣти, ниже врачевѣ воскресѣтъ: сегѣ ради на-
вѣлъ еси ѿ погубѣлъ еси, ѿ взѣлъ еси всѣмъ мѣ-
жескѣмъ полъ ѿхъ

На ѿ:

Приложѣи ѿмъ сла Гдѣи, приложѣи сла слѣвнымъ
землѣи. Гдѣи въ скорби поманѣхомъ тѣ, въ скорби
мѣлѣ наказанѣе твоѣ намъ.

На ѿ:

И ѿкъ болѣша приближѣетса родѣти, ѿ въ
болѣзни своѣи вопѣша, тѣкъ бѣхомъ возлюбленномъ
твоѣмъ. Страхѣ ради твоѣмъ Гдѣи, во чревѣ прѣихомъ,
ѿ поболѣхомъ, ѿ родѣхомъ дѣхъ спасѣнѣа твоѣмъ, ѿ-
гбже сотворѣхомъ на землѣи: не падѣмъ, но падѣтъ всѣ
живѣщѣи на землѣи.

На ѿ:

Воскрѣснѣтъ мертвѣи, ѿ востѣнѣтъ, ѿже во гро-
бѣхъ, ѿ возвеселѣтса, ѿже на землѣи: росѣ во, ѿже
ѿ тебе, ѿсцѣленѣе ѿмъ естъ, землѣ же нечестѣивыхъ
падѣтъ.

Слава, ѿ нынѣ.

ПѢСНЬ Ѕ.

ѿкъ пророка ѿнѣ спасѣ насъ Гдѣи. Молѣтва ѿнѣ пророка.
ѿ свѣра возвѣ ѿна, глагола:

Возопѣхъ въ скорби моѣи ко Гдѣи Бгѣ моѣмъ, ѿ оу-
слѣша мѣ: ѿзъ чрева ѿдова вопль моѣи, оуслѣшалъ
еси гласъ моѣи. ѿверглъ мѣ еси во глубинѣ сѣрдца
морскѣмъ, ѿ рѣки ѿбыдѣша мѣ: всѣ высоты твоѣ,
ѿ волны твоѣ на мнѣ преидѣша. И ѿзъ рѣхъ: ѿри-
нѣхса ѿ очѣю твоѣю: еда приложѣ призрѣти мѣ ко
храмѣ святѣмъ твоѣмъ; возлѣса вода до души моѣи,
бѣдна ѿбыде мѣ послѣднѣа.